

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: O Helt, som undertvang al Død

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "O Helt, som undertvang al Død", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 542. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid141054.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 294 . *)

O Helt, som undertvang al Død,
Og Gravens Fæstning giennembrød,
For dødningsblege Hære,
I Aanden ved dit Hvile-Sted
Jeg henrykt seer de Kæmpe-Fjed,
Som straale, Dig til Ære!
Glandsfuld fra Muld
Du Dig hæved, Jorden bæved,
Romer-Vagten
Daaned mat for Overmagten!

Som Lynild slog din Engel ned,
Og baned Konge-Veien breed,
Skiød Steen og Vagt til Side,
Som Solen fra det stille Hav
Stod morgenrød Du op af Grav,
Udgik som Straaler skride!
Som sagt, fuldbragt
Blev nu Ordet af en Jordet:
Jeg, hengivet,
Er Opstandelsen og Livet!

Opstandne! ja, jeg nu for Dig
Tilbedende nedkaster mig,
Thi Du med Kraft beviiste,
At Du er -Guds eenbaarne Søn,
Som leed for Adams faldne Kiøn
En Død, som Himlen priste!
Skiøndt død, Du bød
Døden vige, Helveds Rige
Slippe Rovet!
Evig være Du høilovet!

*
- 543

Fuldreen er nu min Borgens Fod,
Som sagde for al Verden god,
Og blev for Giælden hæftet;
Gud-Fader Selv har løst Hans Baand,
Og med Retfærdighedens Haand
Afskrivningen bekræftet!
Reent ud har Gud
Os tilgivet, skænket Livet,
Sødt forsonet,
Selv Han har vor Frelser kronet!

Ved Dig, Du Dødens Overmand,
Hos Dig i Troen jeg nu kan
Faae Bod for al min Jammer,
Jeg øiner Havn paa Dødens Hav,
Jeg seer en Udgang af min Grav,
Som af et Sove-Kammer!
O Trøst! din Røst
Støvet rækker, og opvækker,
Som dit Eget,
Kun til Glands i Graven bleget!

O stolt udførte Naadens Raad!
Hvor er nu, grumme Død, din Braad,
Hvor, Helvede, din Seier?

Jeg er forløst af al min Nød,
Ved Helveds Suk og Dødens Død,
Jeg Livets Fyrste eier!
Mig sin, Sig min
Trods al Skvalder, *Jesus* kalder!
Evig Ære!
Hvad kan Sjælen meer begiære!

Forlyst dig da, min Sjæl, i Gud,
Som førde din Forløser ud
Af Gravens skumle Fængsel!
Ved Siden ad den Herlighed,
544 Som alle Christne vandt derved,
Forsvinder Verdens Trængsel,
Liv hist, fuldvist,
Vi begiære; Liv og Ære
Jesus skænker,
Meer end Verden seer og tænker!